

РЕШЕНИЕ

№ 145

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **10129** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 211 и чл. 231 от Закона за Министерство на вътрешните работи.

Образувано е по жалба на М. Г. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед № 513з-12974 от 04.09.2020г. на директора на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл. 194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.6 вр. чл.203, ал.1, т.13 и чл.204, т.3 ЗМВР и е прекратено служебното му правоотношение на осн. чл.226,ал.1, т.8 ЗМВР.

Жалбоподателят счита, че атакуваната заповед е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като се иска нейната отмяна. Твърди, че заповедта не отговаря на изискванията на чл.210, ал.1 ЗМВР, издадена е в нарушение на чл.31 от Конституцията на Република България и чл.16 от НПК, на чл.206 и чл.207 от ЗМВР. Твърди, че не са спазени сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР, не са събрани доказателства в дисциплинарното производство и същото е проведено в негово отсъствие, с което е нарушена разпоредбата на чл.206, ал.5 ЗМВР. Сочи нарушение на чл.195, ал.4 и чл.203, ал.1, т.1 ЗМВР и чл.206, ал.2 ЗМВР.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Й., който представя писмена защита.

Ответникът – директорът на СДВР, чрез процесуалния си представител юрк. П., намира жалбата за неоснователна и моли заповедта да бъде потвърдена като правилна

и законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

СГП, редовно призовавана не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От административната преписка се установява, а и не е налице спор между страните, че към момента на издаване на заповедта жалбоподателят е младши инспектор и изпълнява длъжността „старши полицаи в група „Охрана на абществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към ОЗ РУ при СДВР. На 17.06.2015 г. е запознат със специфичната длъжностна характеристика, като основно длъжностно задължение е познаването и спазването на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Същият е Утвърден със Заповед № 8121з 348 от 25 юли 2014 г. на министъра на вътрешните работи, обнародван в ДВ. бр.67 от 12 август 2014г., изм. ДВ. бр.47 от 21 юни 2016г., ДВ. бр.64 от 03.08.2018г. Видно от кадровата справка, жалбоподателят е на работа в МВР от 2013г. и по време на службата в МВР са му наложени две дисциплинарни наказания „писмено предупреждение“ и „порицание“, награждаван е единадесет пъти с „писмена похвала“.

На 29.11.2019г. била извършена специализирана полицейска операция под надзора на прокурор от Специализирана прокуратура, насочена срещу престъпна дейност осъществявана от организирана престъпна група и свързана с разпространение на наркотични вещества на територията на [населено място]. В операцията взели участие и служители на дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР, тъй като били събрани данни за участие в групата на служители на СДВР. В хода на операцията са задържани осем лица, сред които и двама служители на ОЗ РУ – СДВР – жалбоподателят М. В. и К. И.. Операцията е широко отразена в медийното пространство, за което са приложени съответните електронни разпечатки.

С постановление на прокурор от Специализираната прокуратура на 29.11.2019г. жалбоподателят е привлечен в качеството му на обвиняем за извършване на престъпление от общ характер, затова че в периода от м.март 2017г. до 29.11.2019г. в [населено място] и в [населено място], в качеството му на длъжностно лице в група „Охрана на абществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към ОЗ РУ при СДВР, е участвал в организирана престъпна група, съставена с трайна цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от три години, като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл.354а НК(свързани с разпространение на наркотични вещества) и в нея е участвало и длъжностното лице К. И. – престъпление по чл.321, ал.3, пр.2 и пр.4,т.2 във вр. с ал.2 от НК.

Със Заповед от 29.11.2019г. жалбоподателят е задържан на основание чл.72, ал.1 от ЗМВР за срок от 24 часа. С протоколно определение от 01.12.2019г. на Специализиран наказателен съд, на жалбоподателя М. В. е наложена постоянна мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

С писмо рег.№ 48556-11311/29.11.2019г. Директора на СДВР е уведомен от дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР, че във връзка с работата по ДП №53/2018г. на Специализирана прокуратура на 29.11.2019г. са задържани служителите на ОЗ РУ при СДВР К. И. и М. В., за участие в О. за разпространение на наркотични вещества. Изискани са и представени на 03.12.2019г. постановленията, с които служителите са

привлечени в качеството им на обвиняеми лица.

Дисциплинарното производство е образувано на основание Заповед № 513з-8884/06.12.2019г. на директора на СДВР, видно от която за жалбоподателя са съществували достатъчно данни(съответстващи на повдигнатото му обвинение) и законово основание да се образува дисциплинарно производство за нарушение на чл.67 ЗМВР и т.т.15, 16, 19 и 20 от Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР, уронващи престижа на службата, за което съгласно чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „уволнение“. Посочено е, че деянието на жалбоподателя е станало достояние на граждански лица, на служители от дирекция“Вътрешна сигурност“, на представители на прокуратурата и съда, както и обществено достояние чрез публикации в различни електронни медии от 02.12.2019г.-“Двама полицаи са задържани за разпространение на наркотици“, „Единият от задържаните полицаи при акция, пренасял наркотици в патрулката“, „закопчаха полицаи при акция срещу нарко група в С.“. Случаят е отразен и в централните телевизионни емисии на „Б.“, „Б.“ и „НОВА“. Със заповедта е определен дисциплинарно разследващ орган(ДРО) – комисия в посочения състав, с председател Р. Г. Т.. Жалбоподателят се е запознал лично със заповедта на 20.12.2019г. и е получил препис от същата, за което му е връчена покана на 20.12.2019г. Заповед № 513з-8884/06.12.2019г. на директора на СДВР е изменена със Заповеди №№ 513з-6741/05.03.2019г. и 513з-8428/29.04.2020г., връчени на жалбоподателя.

На 20.12.2019г. на жалбоподателя е връчена Покана №31797/18.12.2019г. за даване на писмени обяснения относно образуваното дисциплинарно производство. В тази връзка са дадени писмени обяснения на 23.12.2019г., в които жалбоподателят е заявил, че не е извършил престъплението за което му е повдигнато обвинение.

С писмо са изискани от Специализираната прокуратура и ДВС-МВР относимите документи, които са приобщени по дисциплинарното производство с протокол № 513р-67452/14.08.2020 г. по описа на СДВР и два броя приемо-предавателни протоколи от 18.02.2020 г. и от 05.06.2020 г. , от ДП № 53/2018 г. по описа на СО-СП. Предоставени са протоколи за разпит на обвиняемите и свидетелите П. Л., И. С., Д. П., В. М., С. С., Л. Б. и свидетели с тайна самоличност с №№387, 503, 391; Протоколи за обис и протоколи за разпознаване.

Предоставени са от Пресцентъра на МВР копия на 29 материала, публикувани в национални електронни медии.

Изготвена е от ДРО обобщена Справка № УРИ 17912/26.06.2020г. относно проведеното дисциплинарно производство, с която жалбоподателят се е запознал на 30.06.2020г., а на 01.07.2020г. е депозирал обяснение под формата на сведение, след отправена му покана от 29.06.2020г.

Със Становище № 18567/03.07.2020г. , ДРО предлага на ДНО на жалбоподателят да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“. Становището е мотивирано и в него са обсъдени всички относими и законово събрани доказателства, в т.ч. и сметите обяснения в дисциплинарното производство от св.П. Л., дадени на 13.03.2020г., който преповтаря показанията си, дадени пред органите на досъдебното производство. Същият твърди, че познава жалбоподателя и колегата му К. И., които патрулират в Нови Искър и ги е виждал често заедно с Г. Д.(сочен за ръководител на О.) и хората му, занимаващи се с разпространение на наркотици. Показанията му установяват връзката на жалбоподателя с Д. и подпомагането в разпространението на наркотични вещества. ДНО се е запознал със становището на 09.07.2020г., като е поставил

резолюция „Запознат и съгласен“.

В справката, съответно становището, на ДРО е посочено, че фактическите действия, осъществяващи състава на повдигнатото обвинение, описани и в Обвинителен акт от 27.07.2020г. се изразяват в следното: в периода от м.март 2017г. до 29.11.2019г. в [населено място] и в [населено място], в качеството му на длъжностно лице в група „Охрана на абществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 02 РУ при СДВР, е участвал в организирана престъпна група, съставена с трайна цел да върши съгласувано в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от три години, ръководена от Г. Д., в която са участвали Б. П., В. П., Т. Б., Д. Д., И. И., Д. К., В. Б., като групата е създадена с користна цел и с цел да върши престъпления по чл.354а НК(свързани с разпространение на наркотични вещества) и в нея е участвало и длъжностното лице К. И. – престъпление по чл.321, ал.3, пр.2 и пр.4,т.2 във вр. с ал.2 от НК. С тези си действия жалбоподателят е нарушил норми от Етичния кодекс - т. 15 — „Държавният служител съобразява законността на действията,

които възнамерява да предприеме“; т. 19 - „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява.“ ; т. 20 - „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като.

дава личен пример- с поведението си.“

Обаобщено е, че жалбоподателят е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.124, ал.2, т.4 ЗМВР, за което следва да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“ по чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР(деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители, уронващи престижа на службата).

В предложението на ДРО фактическата обстановка е описана подробно, взето е отношение по всички доказателства, събрани и приобщени в хода на дисциплинарното производство. Направен е подробен анализ на доказателствата, като ДРО е достигнал до извода че деянието, вменено като дисциплинарно нарушение е несъвместимо с изпълнението на служебните му функции като държавен служител в МВР. Отчетен е и обществения отзвук от деянието, станало достояние на колегите му, на органите на съдебната власт и на широк кръг граждани, с което е уронен престижа на институцията.

На основание чл.206, ал.1 ЗМВР, на 20.08.2020г., на жалбоподателя е връчена покана за даване на писмени обяснения във връзка с резултатите от проведеното дисциплинарно производство. На 21.08.2020г. от жалбоподателя е депозирано писмено сведение, в което твърди че не е извършвал престъпление и не е участвал в О., като не дава обяснение относно вмененото му дисциплинарно нарушение.

В съответствие с правомощията си, директорът на СДВР е издал оспорената Заповед № 513з-12974 от 04.09.2020г., съобразявайки се с материалите по дисциплинарното производство, справката и становището на ДРО.

Съдът кредитира изцяло доказателствата, събрани в дисциплинарното производство и приобщените от досъдебното наказателно производство.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок по чл.

149, ал. 1 АПК, от лице, което е адресат на административния акт и има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия по чл.204, т.3 във вр. с чл.37, ал.1, т.2 от ЗМВР, във вр. с чл. 197, ал.1, т.1-3 и т.6 от ЗМВР.

Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити. Заповедта е мотивирана, като са изложени конкретни съображения от фактическо и правно естество. Спазена е и установената форма на заповедта - писмена, като са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Спазена е процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, уредена в Глава осма от ЗМВР. Също така са спазени и сроковете по чл. 195 и чл. 196 от ЗМВР.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, а съгласно ал. 2 на същата разпоредба на закона за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина(каквото е процесното) дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. ДНО се е запознал в пълнота с материалите по дисциплинарната преписка на 09.07.2020г., видно от резолюцията върху становището на ДРО, като оспорената заповед е издадена на 04.09.2020г., с което е спазен двумесечния срок. Освен това, новелата на чл. 195, ал. 3 ЗМВР определя, че сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест. В тази връзка по делото са налице достатъчно доказателства, от които е видно, че спрямо жалбоподателя е била наложена постоянна мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Оспорената заповед е издадена при спазване на правилата, гарантиращи правото на защита на дисциплинарно привлеченото лице и в съответствие с предвидената в чл. 207, ал. 1 – 12 ЗМВР дисциплинарна процедура при налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание "уволнение". Осигурено е участие на служителя в дисциплинарното производство на всеки негов етап, като дисциплинарно наказващият орган е изпълнил вмененото му задължение по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да приеме писмените обяснения на държавния служител, доказателства за което са посочените по-горе дисциплинарно разследващи действия, в т. ч. представените покани и дадени обяснения от жалбоподателя. Същият не е оборил констатациите в справката и становището на ДРО, не е оспорил приобщените доказателства, не е ангажирал такива. В тази връзка, съдът намира че не са нарушени правата на жалбоподателя, който е бил запознат с отделните етапи и действия по дисциплинарното разследване.

Неоснователно жалбоподателят сочи, че в дисциплинарното производство са ползвани единствено материалите от досъдебното производство. Съгласно чл. 194, ал. 3 ЗМВР държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. Чл. 206, ал. 3 ЗМВР предвижда, че за разкриване на обективната истина могат да се използват всички начини и средства, допустими от закон. Ал. 4 на същия текст

от закона сочи, че наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител. За реализиране на дисциплинарната отговорност е без значение дали деянието, във връзка с което същата е ангажирана, представлява същевременно и престъпление или административно нарушение. Независимият характер на дисциплинарното производство по реда на ЗМВР предполага задължително извършването на самостоятелна проверка от страна на субекта на дисциплинарна власт относно изясняване на релевантните факти и обстоятелства, свързани с установяване на деянието и неговия извършител.

В случая в хода на дисциплинарно производство, дисциплинарно разследващия орган е извършил всички необходими процедурни действия по доказване на дисциплинарното нарушение, както го задължава чл. 207, ал. 3 ЗМВР. От доказателствата по делото се установява, че са изискани материали от воденото досъдебно производство, които са приобщени по надлежния ред към дисциплинарното такова. Допустимо е прилагането към дисциплинарната преписка и позоваването от страна на дисциплинарно наказващия орган на събрани по надлежния процесуален ред доказателства в рамките на друго производство, в случая - наказателно досъдебно производство. Събрани са и обяснения в дисциплинарното производство от лица разпитани като свидетели в ДП – напр. св.П. Л.. В хода на дисциплинарното производство е извършена самостоятелна проверка от страна на субекта на дисциплинарна власт на релевантните факти и обстоятелства, като в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващия орган е направил собствена преценка на всички събрани доказателства. Фактическото основание за издаване на заповедта не е свързано само с материалите от досъдебното производство, а се основава на проведеното разследване от дисциплинарно разследващия орган и събраните от него доказателства.

Принципно правилно е становището на жалбоподателя, че фактът на образуваното наказателно дело (досъдебно производство) и повдигнатото обвинение срещу него сами по себе си не са материалноправни предпоставки по ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание "уволнение". Доводите на жалбоподателя, че дисциплинарната му отговорност е ангажирана незаконосъобразно и в нарушение на процесуалните правила, преди да приключи образуваното досъдебно производство, са неоснователни. Съгласно чл. 194, ал. 3 от ЗМВР, държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо че деянията им могат да са основание за търсене и на друг вид отговорност. Двете производства - по налагане на дисциплинарно наказание и за реализиране на наказателната отговорност са различни, самостоятелни и независими едно от друго, като се регулират от различни процесуални норми, възникват при различни предпоставки и приключват при различни условия. Същите не са взаимно обусловени, като обстоятелства, които водят до изключване на едната или другата отговорност не повлияват развитието и приключването на другото производство и реализирането на съответния вид отговорност. Наказателната отговорност може да не бъде реализирана при наличие на предвидените основания, например, поради

наличието на основания, изключващи наказателната отговорност на лицето, но посоченото е неотнормимо към възможността за носене на дисциплинарна отговорност. Няма пречка от ДНО да бъдат установявани факти относно извършването на дисциплинарното нарушение, дори същото да осъществява и състав или елементи от състав на престъпление. Нещо повече, няма пречка в рамките на дисциплинарното производство да бъдат ползвани материали, събрани в досъдебното производство, при условие, че същите са редовно събрани по предвидения в закона ред.

В случая, е налице фактическият състав по чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР - действията на служителя са в нарушение на визираните етични правила и като резултат са довели до уронване престижа на службата. Действията на жалбоподателя, сочещи на съпричастност към разпространението на наркотични вещества и задържането му на 29.11.2029г. са станали публично известни и несъмнено това е довело до негативен ефект върху авторитета на службата. Дисциплинарно наказващият орган, при коректно установени фактически обстоятелства е изградил обосновани правни изводи относно извършените дисциплинарни нарушения и дал точна правна квалификация на действията на служителя, поради което обжалваната заповед е материално законосъобразна. Действията на служителя, с които е нарушил етичните норми са посочени и точно субсумирани към съответното правило за поведение. Обосновано е крайното заключение на дисциплинарно наказващия орган, че с поведението си служителят е уронил авторитета на службата. Приложените медийни публикации от електронните медии показват, че действията на двамата служители на 02 РУ – СДВР, в т. ч. на жалбоподателя, са коментирани в негативен план, което безспорно влияе отрицателно върху авторитета на службата. Коментарите на действията на полицейските служители са били в контекста на предполагаеми инкриминирани деяния. Това поведение е представено на обществената аудитория като negliжиране на нормативно установения ред точно поради служебното им положение, което възприятие безспорно има неблагоприятен ефект върху престижа на ведомството и авторитета на полицейските служители.

Фактическите обстоятелства кореспондират със събраните материали по дисциплинарната преписка и въз основа на тях дисциплинарно наказващият орган правилно е приел, че действията на служителя съставляват дисциплинарно нарушение. Релевантните факти правилно са подведени към съответните правни разпоредби по чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР. Поведението на служителя е обсъдено при прилагане на критериите по чл. 206, ал. 2 ЗМВР и правилно е прието, че съдържа признаците на тежко нарушение на служебната дисциплина в хипотезата на чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР. Поведението на служителя правилно е възприето от дисциплинарно наказващия орган като несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР.

За законосъобразността на наложеното дисциплинарно наказание "уволнение" е достатъчно от обективна страна да бъде установено несъвместимо с етичните правила, залегнали в одобрения със заповед № 81213-348/25.07.2014 г. на министъра на вътрешните работи, с която е утвърден Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР,

поведение на наказания служител, с което се уронва престижа на службата. В случая, както бе посочено по-горе, тази обективна предпоставка за възникване на дисциплинарната отговорност е била налице. По силата на императивната норма на чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР дисциплинарното наказание задължително трябва да бъде уволнение. Налице е съответствие между тежестта на наложеното наказание и извършеното нарушение по смисъла на чл. 206, ал. 2 ЗМВР, предвид на изложените фактически обстоятелства в заповедта. Наложено наказание съответства на извършеното нарушение, а видно от съдържанието на оспорения акт ДНО в случая е преценил тежестта на нарушението и настъпилите от него вредни последици, обстоятелствата при които е извършено и формата на вината, включително цялостното поведение на държавния служител съобразно кадровата справка.

Оспореният административен акт съответства на целта на закона. Не се установява от доказателствата приети по делото, оспореният административен акт да е издаден с цел, различна от целите на непосредствените нормативни актове, в приложение на които същия е издаден. С издаване на оспорената заповед, постановена в дисциплинарното производство се постига предвиденият от законодателя резултат – отстраняване от служба в МВР на лица, уронващи престижа на тази институция.

С оглед изложеното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с чл. 144 АПК съдът дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски. С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя не се дължат разноски, а на основание чл. 143, ал. 4 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на СДВР следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото следва да бъде в минималния, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ от 100 лева.

По изложените съображения, съдът на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед № 513з-12974 от 04.09.2020г. на директора на СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на основание чл. 194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.6 вр. чл.203, ал.1, т.13 и чл.204, т.3 ЗМВР и е прекратено служебното му правоотношение на осн. чл.226,ал.1, т.8 ЗМВР.

ОСЪЖДА М. Г. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването за неговото изготвяне с препис за страните.

СЪДИЯ:

